

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 83
din 29.01.2014**

Dosar nr: 627/2013

Petiția nr: 5447 din data de 20.08.2013

Petent: P.A.P.

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor, prin reprezentant

Obiect: respingerea dosarului privind participarea la susținerea examenului de admitere la Școala de Agenți de Poliție Vasile Lascăr Câmpina, deoarece nu îndeplinea condiția de înălțime

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. P.A.P. cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Afacerilor Interne, cu sediul în București, Str. P-ța Revoluției, nr. 1, Sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

2.1. În luna iulie 2013 petenta a depus dosarul de candidat la examenul de admitere la Școala de Agenți de Poliție Vasile Lascăr Câmpina, una din condițiile de înscriere pentru femei este și cea privind înălțimea minimă de 1,65 m.

III. Procedura de citare.

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. **5447/20.08.2013**, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 37/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. **5447 din 29.08.2013** și **5634 din 29.08.2013** la sediul C.N.C.D pentru audieri. La termenul de audieri din data de **19.09.2013**, părțile nu au fost prezente.

IV. Susținerile părților.

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. În luna iulie 2013 petenta a depus dosarul de candidat la examenul de admitere la Școala de Agenți de Poliție Vasile Lascăr Câmpina, iar printre

condițiile de înscriere pentru femei este și cea privind înălțimea minimă de 1,65 m.

4.1.2. La data de 17.07.2013 a solicitat în scris Ministerului Administrației și Internelor să i se aprobe derogare pentru a putea participa la examen, însă prin adresa nr. 4757145 din 25.07.2013 i s-a refuzat acest drept.

4.1.3. A revenit în data de 25.09.2013 cu un nou memoriu și a invederat faptul că raportat la dispozițiile art. 16 alin. 1-3 din Constituția României, O.G. nr. 137/2000 republicată, art. 14 din Convenția Europeană a drepturilor Omului precum și art.1 din Protocolul nr. 12 al CEDO este discriminată, solicitând admiterea cererii de înscriere la examen deoarece prin Ordinul M.A.I. nr. 665/2008 nu sunt impuse astfel de condiții cum ar fi înălțimea minimă la femei de 1,65 m.

4.1.4. Petenta depune anexat petiției înscrisuri în sprijinul susținerilor sale.

4.2. Susținerile părții reclamate.

4.2.1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 6185/25.09.2013, Ministerul Afacerilor Interne, prin reprezentant, arată următoarele:

În fapt, petenta reclamă instituirea unui pretins tratament discriminatoriu izvorât din faptul neîndeplinirii de către aceasta a condiției de înălțime impusă pentru admiterea la instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne (și anume 1,65 m), prin raportare la ceilalți candidați care îndeplinesc acest criteriu.

4.2.2. *În drept*, potrivit art.10 alin.(1) din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, *la concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne (...) are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, sex, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește, pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici, și următoarele condiții speciale:*

- a) să fie aptă din punct de vedere medical, fizic și psihic;
- b) să nu aibă antecedente penale sau să nu fie în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni;
- c) să aibă un comportament corespunzător cerințelor de conduită admise și practicate în societate.

Potrivit alin.(5) al aceluiași articol, **criteriile** privind selecționarea polițiștilor candidați pentru concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii **se stabilesc prin ordin.**

În acest sens a fost elaborat Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr.665/2008 care, la art. 21 reglementează criteriile specifice pentru recrutarea candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ ale M.A.I. unul dintre aceste criterii specifice privește înălțimea candidaților, care potrivit art. 21 alin.(1) lit.d) din Ordinul nr.665/2008 trebuie să fie de minimum 1,70 m pentru bărbați, respectiv, **1,65 m pentru femei.**

Astfel, după cum se poate observa, condiția specifică de înălțime este reglementată expres la nivel de act normativ, petenta aflându-se în eroare apreciind că „*prin Ordinul MAI nr.665/2008 nu sunt impuse condiții cum ar fi înălțimea minimă la femei de 1,65 m.*” Legitimitatea și proporționalitatea instituirii

condiționării privind înălțimea se reflectă în necesitatea creării, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, a unui corp profesional care să asigure calificările specifice domeniilor ministerului, având în vedere următoarele:

- principala sursă de personal pentru structurile operative ale MAI o reprezintă instituțiile de învățământ ale MAI;

- activitatea de bază a structurilor operative ale MAI se compune din misiuni în domeniul asigurării ordinii publice și combaterii infracțiunilor, caracterizate prin măsuri de răspuns la fenomenele sociale negative (menționând, spre exemplificare, măsurile necesare pentru stoparea actelor de violență îndreptate atât împotriva personalului operativ al MAI cât și pentru aplanarea conflictelor violente, în general, prin intervenții imediate în forță care să asigure imobilizarea persoanelor suspecte, încătușarea și conducerea lor la sediul unităților de poliție, prinderea persoanelor urmărite sau cercetarea infracțiunilor comise cu violență sau de către persoane cunoscute cu comportament violent);

- personalul încadrat în structurile operative trebuie să facă față provocărilor și condițiilor extreme care caracterizează munca operativă, de acest lucru depinzând, în bună măsură, capacitatea MAI de a menține caracterul operațional al serviciului public polițienesc;

- necesitatea îmbunătățirii percepției populației cu privire la imaginea și atitudinea personalului operativ al MAI.

Prin extrapolare, se arată că dreptul de stabilire a unor criterii de selecție a candidaților pentru învățământul militar, de informații, ordine publică și securitate națională de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, este statuat de 34 alin.(2) și art. 176 alin. (3) din Legea nr. 1/2011 a educației naționale.

4.2.3. În ceea ce privește aprecierea petentei cu privire la faptul că **derogarea** de la condiția înălțimii (n.a. condiție impusă la nivel de act normativ), **este un drept** de care aceasta ar fi fost privată, se arată că nici Legea nr. 360/2002, nici Ordinul nr.665/2008 emis în baza și executarea legii menționate, nu conțin dispoziții cu privire la derogări.

Dreptul reglementat de dispozițiile normative indicate mai sus privește posibilitatea oricărei persoane a cărei candidatură a fost declarată admisă de către comisia de recrutare (urmare a parcurgerii etapelor premergătoare desfășurării concursului de admitere în instituțiile de învățământ ale MAI potrivit art. 17 din Omira nr.665/2008), să participe efectiv la examenele organizate de instituțiile de învățământ menționate.

În legătură cu pretinsa dimensiune **discriminatorie** a speței, se mai arată că, potrivit art. 2 din OG nr. 137/2000 "*aceasta presupune existența unei deosebiri, excluderi, restricții sau preferințe care are la bază unul din criteriile prevăzute de acest articol și care se referă la persoane aflate în situații comparabile dar sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior*". Or, petenta se consideră discriminată prin faptul neîntrunirii, de către aceasta, a unei condiții

stabilite la nivel de act normativ, față de ceilalți candidați la concursul de admitere care întrunesc un atare criteriu specific. Atât timp cât condițiile de recrutare se aplică tuturor celor interesați, fără a fi create inegalități de drept sau de fapt, instituirea unei presupuse discriminări este exclusă **ab initio**.

4.2.4. Într-o altă ordine de idei, în referire la condiția de înălțime impusă de legislația națională în vigoare, se arată că potrivit art.4 din OG nr. 137/2000 diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică **reprezintă o** cerință profesională reală și determinantă, **cu** condiția **ca** obiectivul să fie legitim și cerința proporțională. Or, impunerea condiției de înălțime pentru accesarea în sistemul specific ordinii publice poate fi încadrată în exceptarea indicată mai sus, fiind astfel exclusă ipoteza instituirii unui atare tratament din partea MAI față de petentă, în contextul dat.

De altfel, în legătură cu impunerea criteriului de înălțime la admiterea în instituțiile de învățământ ale MAI, într-o speță în care a fost analizată potențiala dimensiune discriminatorie a acestui aspect, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a decis, prin **Hotărârea nr. 167/2006 (petiția nr. 2492/18.05.2006 conexată cu petiția nr.2528/22.05.2006) în sensul că „impunerea condiției de înălțime stabilită pentru femeii (1,70 m) și pentru bărbați nu constituie fapt de discriminare conform art.2 alin.(1) și (2) din OG nr. 137/2000”**. De altfel, realizând o paralelă între situația din anul 2006 și cea din prezent în ceea ce privește limitele minime de înălțime, se poate constata o diminuare a indicilor antropometrici (de la 1,70 m în anul 2006, la 1,65 m pentru femeii, în prezent), o astfel de evoluție putând fi apreciată ca venind în sprijinul potențialilor candidați la admiterea în instituțiile de învățământ ale MAI, fără a aduce, însă, atingere necesităților și nevoilor operaționale ale structurilor MAI, menționate la pet.1.2 din prezenta adresă.

4.2.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de art.14 privind interzicerea discriminării din **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul acestui articol, atunci când se creează distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Jurisprudența instanței europene a precizat faptul că **„a distinge nu înseamnă a discrimina”**. Astfel s-a apreciat faptul că, există mai întâi situații ale căror particularități impun a fi tratate diferențiat; apoi statul, în cadrul unor politici cu caracter general și social, poate crea **„inegalități de drept”**, destinate a înlătura sau a atenua consecințele unor **„inegalități de fapt”**.

4.2.6. Luând în considerare aspectele precizate anterior, se apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 alin.(3) teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 potrivit căruia nu reprezintă discriminare practicile care „sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”, astfel încât nu se poate invoca existența vreunei discriminări în situația invocată în cuprinsul petiției.

V. Motivele de fapt și de drept.

5.1. În fapt, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că, față de obiectul prezentei cauze, este sesizată o posibilă faptă de discriminare, individualizată prin fapta de a refuza accesul la examenul de admitere la Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr”, din Câmpina, în condițiile în care, pentru a putea ajunge în etapa de examinare, candidații, trebuie să fie declarați apt din punct de vedere medical. În această etapă, pe lângă alte examinări clinice, viitorii candidați urmau a fi examinați și din punctul de vedere al înălțimii. Astfel, petenta, în luna iulie 2013, a depus dosarul de candidat la examenul de admitere, fiindu-i respins dosarul deoarece nu îndeplinea condiția de înălțime impusă, respectiv 1.65 m, pentru femei, conform Ordinului MAI nr. 665/2008, art. 21 alin.(1) lit.d). La data de 17.07.2013 petenta a solicitat în scris de la MAI să i se aprobe derogare pentru a putea participa la examen, MAI a răspuns prin adresa nr. 4757145 din 25.07.2013 în sensul că, i s-a refuzat acest drept.

5.2. În drept, Colegiul director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art. 14** dispune că *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.*

Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”* și **paragraful 2** *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1 ”.*

5.3. Colegiul director are în vedere dispozițiile OG nr.137/2000, republicată, pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, care la **art.1 alin.2** prevede că *”Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: ... e) drepturi economice, sociale și culturale, în special: IV) dreptul la sănătate, dreptul la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale;”*, iar la **art. 2 alin.1** prevede că *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.* Totodată, art. 2 alin. 3 dispune că *„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile **aparent neutre** care dezavantajează anumite persoane, pe baza*

criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.”

5.4. Pornind de la definiția generală a discriminării, art. 2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie să îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: *Existența unui tratament diferențiat manifestat prin orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; Existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță; Existența unui criteriu de discriminare, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; Tratamentul diferențiat să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; Existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.*

5.5. Astfel, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **după cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *”Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:”; art.2 alin.1* *”..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,”,* precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,”.*

5.6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *”trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **excluce ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**

5.7. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art. 2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, de asemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații

comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.8. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.9. Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, astfel precum acestea sunt precizate de art. 2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, Colegiul constată următoarele: **a)** În ce privește *existența unui tratament diferențiat*, acesta a avut loc prin aplicarea normei ce privește înălțimea minimă pentru candidații de gen feminin, în acest fel fiindu-i interzis practic accesul la susținerea examenului; **b)** În ce privește *existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță*, Colegiul are în vedere acele situații care au fost declarate ca având înălțimea minimă sau peste înălțimea stabilită de norma în cauză, și cărora nu le-a fost refuzat accesul la etapa de examinare; **c)** În ce privește *existența unui criteriu de discriminare, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1*, Colegiul observă că momentul în care legiutorul enumeră criteriile de discriminare, acesta nu se rezumă la a denumi doar criteriile ce urmează a fi avute în vedere, în procesul de constatare a faptelor de discriminare. Astfel legiutorul prezintă totalitatea criteriilor ce ar putea fi avute în vedere, sub sintagma de „*orice alt criteriu*”. Față de acest aspect, Colegiul constată că elementul criteriu constă în înălțimea candidaților; **d)** În ce privește existența condiției ca *tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege*, Colegiul constată că a fost afectat dreptul la educație al petentei; **e)** În ce privește *existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare*, Colegiul constată că refuzul accesului la examenul de admitere (implicit refuzul dreptului la educație), a avut în vedere exclusiv norma de 165 de cm, prevăzută de Ordinul MAI nr.665/2008.

5.10. Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un **criteriu interzis**. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe

similare sau comparabile. Or, **discriminarea directă** presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o **legătură de cauzalitate** identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

5.11. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „**pe bază de**”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „*pe bază de...*”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

5.12. Sub aspectul faptelor de discriminare, astfel precum acestea sunt reținute de OG nr.137/2000, republicată, și a diferenței dintre discriminarea directă și discriminarea indirectă, aceasta este dată tocmai de raportul de cauzalitate dintre faptă și criteriu. În cazul discriminării directe, acesta este direct, în sensul în care fapta are în vedere tocmai acel criteriu în sine, pe când în cazul discriminării indirecte, raportul de cauzalitate este indirect, acesta având în vedere o practică, un criteriu sau o prevedere **aparent neutră**, care produce efectele prevăzute de lege.

5.13. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin. 3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect.

5.14. În sensul celor mai sus menționate, Colegiul reamintește dispozițiile Directivei UE nr.78/2000, care la art. 2 alin. 2 dispune că „ o *discriminare indirectă se produce atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră poate avea drept consecință un dezavantaj special pentru persoane de o anumită religie sau convingeri, cu un anumit handicap, de o anumită vârstă sau de o anumită orientare sexuală, în raport cu altă persoană, cu excepția cazului în care: (i) această dispoziție, acest criteriu sau această practică este corect justificată de un obiectiv legitim, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt adecvate și necesare sau ...*”

5.15. Față de aspectele evidențiate, Colegiul observă că în prezenta speță, a fost avută în vedere o dispoziție aparent neutră, care în fapt a produs un dezavantaj pentru persoanele care se situau sub norma prevăzută de aceea regulă. În speță, este vorba despre dispoziția prevăzută de art. 21 lit.d) a Ordinului MAI nr.665/2008, în conformitate cu care „*Criteriile specifice pentru recrutarea candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ*

ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative sunt următoarele: (...) d) să aibă înălțimea de minimum 1,70 m bărbații și 1,65 m femeile, cu excepția candidaților proveniți din liceele Ministerului Internelor și Reformei Administrative, numai pentru examenul susținut în anul absolvirii ...”.

5.16. Colegiul director al CNCD consideră că obiectivul urmărit de către reclamatul MAI prin introducerea înălțimii de 1.65 m pentru candidații de sex feminin, în cadrul școlilor de profil, ca și condiție eliminatorie, nu este justificată obiectiv. Părțile reclamate au justificat norma prin exigențele pe care le presupune profesia în exercițiul de stabilire și impunere a ordinii publice, interacțiunea cu infractori sau motive de ordin psihologic ce țin de o eventuală impunere în fața celorlalți prin statură, aspecte pe care Colegiul director le consideră a nu fi o justificare obiectivă.

5.17. Față de acest aspect, Colegiul constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare indirectă, prevăzută de art. 2 alin. 3 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.18. Relativ la faptă, Colegiul constată și incidența art.11 alin.1 și 2 din O.G. nr.137/2000, republicată, care dispune la alin.1: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la sistemul de educație de stat sau privat, la orice forma, grad și nivel, din cauza apartenenței acestora la o anumită rasa, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza.*”, alin 2: “*Prevederile alineatului precedent se aplică tuturor fazelor sau la etapelor din sistemul educațional, inclusiv la admiterea sau la înscrierea în unitățile ori instituțiile de învățământ și la evaluarea ori examinarea cunoștințelor*”.

5.19. În condițiile speței, Colegiul consideră că este pe deplin aplicabilă sintagma *categorie defavorizată*, în condițiile în care cei ce se situează la măsurătoare (criteriul înălțime), sub norma prevăzută de Ordinul MAI în speță, le este refuzat accesul la educație.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate constituie discriminare potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3), art.11 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea reclamatului Ministerul Afacerilor Interne, prin reprezentant, cu avertisment, potrivit art. 5 alin. 2 și art. 7 alin. 3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;

3. Recomandă Ministerului Administrației și Internelor să înlăture criteriile care încalcă principiului egalității de șanse în promovarea profesională, cum este situația prezentă;

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

CAZACU IOANA – membru

HALLER ISTVAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

Hotărâre Redactată: S.C.S., Tehnored. V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.